

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20,—, polletno K 10,—, četrtletno K 5,—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30,—. — Naročnina se pošilja upravništvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravništvo: Učiteljska Tiskarna, Franciskanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiis se ne vračajo. Za oglaševanje plača: peti vrsta 15 v, osmrtice, poslana iz zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju pusti. — Za odgovor je priložiti znamko. — Telefon številka 118.

Stranka in njeni ljudje.

In vzdignil se je dr. Šusteršič na shodu zaupnikov in je govoril in rekel:

»Priatelji! Ko stopamo zopet pred vas, pravimo: Dajte nam priliko, da nadaljujemo svoje delo!

Oseba so postranska stvar. Jaz sem načelnik stranke. Ako sem potem nekaj pomenim, ako pa po vaši volji nisem več, potem pomenim ravno toliko kot vsak izmed nas. Ne mislite, da so osebe glavna stvar, ampak stranka je glavna stvar. Ne smete gledati na to, ali se komu ta kandidat ali oni ne dopade, saj se ne gre za ženitev. (Smeh). Odkrito priznam, da imam tudi jaz veliko napak in marsikomu se ne dopadem tako kot bi rad. (Smeh). Kdo pa je na svetu brez napak? Ne gre se za to, ali se kandidat komu bolje ali slabše dopade, temveč gre se za to, da se voli stranko, ker edino stranka lahko kaj naredi na po samezna oseba. (Priljubljenost.)

Tako je govoril dr. Šusteršič in zaupniki so odobraval.

»Oseba je postranska stvar — glavna stvar je stranka.« Res je. In ta stranka je tista, ki je izdala Ljubljano, ki je delala proti našemu narodnemu šolstvu, proti sokolstvu, proti narodni vzgoji, ki je zatirala učitelstvo in preganjala poštene ljudi — ta stranka je S. L. S. Vse to je le beseda. — Sila stranke so ljudje. Ljudje so v stranki in oni v imenu stranke delajo krivice. Podrejeni ljudje pa izvršujejo to, kar jim višji ukazujejo — in tako pridemo do tega — da oseba ni postranska stvar — ampak da so osebe tiste, ki drže stranko. In te osebe so odgovorne za stranko.

V zadnji seji deželnega odbora se je sklenilo, da se začne razpuščati gasilna društva. Kdo je to sklenil? Stranka ali ljudje? Ljudje, ki predstavljajo stranko. In zakaj so sklenili? Zaradi ognja, ali zaradi vode, ali zaradi brizgalnic? Zaradi oseb — samo zaradi oseb.

Ta sklep je najlepši dokaz klerikalnega sovraštva.

In tako stranko naj voli še kak pošten človek? Tako stranko naj podpira kmet? Taka stranka je prav tako malo vredna, kakor njeni voditelji!

Čast in ponos slovenskega naroda zahteva, da propade stranka S. L. S.

Ne gre za to, kakšni so klerikalni kandidati. Oni predstavljajo stranko, mi pa gremo v boj proti stranki!

Zato bolj opravičeno od dr. Šusteršiča kličemo: Volilci! (on je rekel: Fantje!) nič se bati! V boj proti S. L. S. Ne dajte prilike, da ta stran-

ka še 6 let sramoti Kranjsko deželo pred celim svetom!

Istra.

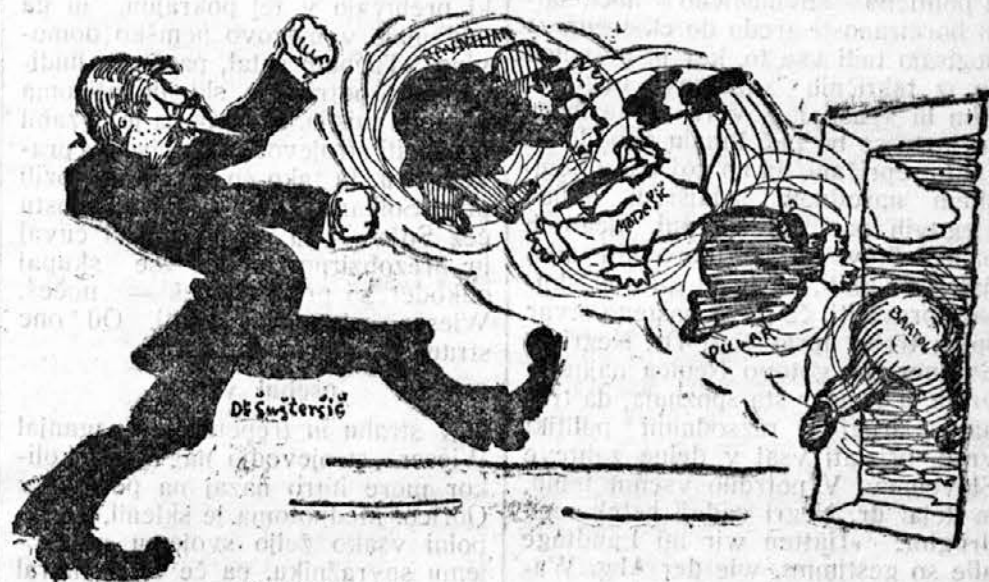
Od vseh strani slišimo besede: tužna Istra! Kdo pa je temu kriv? Temu so krivi v prvi vrsti Italijani, ker nam nočejo dati potrebnih šol. Sicer se odpre vsako leto štiri šole v slovenskih krajih. Dosedaj primanjkuje približno 60 šol Slovincem. Mi bomo dobili vse šole komaj leta 1928, med tem ko imajo Italijani ljudskih šol v izobilju in jih odpirajo tudi po čisto slovenskih krajih. Slovenski starši pa dajejo po nekaterih krajih svoje otroke v take potujoče valnice ne iz slabega namena, da bi se poitalijančili, ampak da bi se priučili drugemu deželnemu jeziku. Ne vedo pa, da imajo učitelji ukazano, da jih vzgajajo v janičarskem duhu. Taki otroci, ko pridejo v leto, so sicer Slovenci, a samo po imenu. Mnogo od teh se poitalijanči ali pa ostanejo mlačneži do konca svojih dni. Zatorej starši v narodno ogroženih krajih: Slovenski otrok spada v slovenske šole. Če jih imate v potujočevalnicah, vzemite jih hitro ven in vpišite jih v slovenske šole. Le na ta način se povzpemo do zavednosti in se otresemo one mlačnosti, ki pomaga našim nasprotnikom, da gre njih delo hitreje izpod rok. — V drugi vrsti bi bilo potrebno, da bi se ustanavljala nestranskarstva društva, (ker je Istra še nezrela in premalada za stranke; v Istri budi samo narodna stranka) kakor n. pr. čitalnice, godbeno društva, javne knjižnice, vinarstva društva. Vse to delo bi moral napraviti (seveda po teoriji naših aristokratov) učitelj. Povsod mora biti učitelj. Če ga ni pri društvih v javnih nastopih, tedaj pa plane po njem aristokracija in »višje naobraženi«, akademsko naobraženi ljudje: ne dela nič, se nič ne brega, ne zasluži plačila, je lenuh itd. Povemo enkrat za vselej, da se ima brigati učitelj samo za šolo in ga ne more in ne sme nobeden siliti in komandirati, da bi kaj več napravil. Če pa napravi kaj več, je to njegova stvar — se žrtvuje za narodno stvar. V resnici smejo faktorji, ki sedijo na višjih mestih samo ukazovati in kritizirati, ako jih učitelstvo prosi za izboljšanje plač, tedaj pa pravijo: saj ste dobro plačani, na deželi je vse boljši kup, na deželi ni prilik za zapravljjanje, na deželi se izhaja z majhno plačo boljše kakor uradnik v mestu z veliko plačo. Sploh odpravijo učitelstvo z besedami, da je »na deželi«. — Indija Komandija, nekaka deveta dežela ali celo obljubljena dežela, kjer se cedi sam med in mleko. Ne pomislijo pa tega, da je v bližini Trsta še dražje kakor v Trstu samem. (Naj se prepričajo!) in v notranjosti Istrije ni tudi ravno tako dobro, kakor pra-

vijo gospodje na visokih stolčkih. — Kako bo delal človek, če je plačan tako mizerno, da komaj komaj diha — če ni poročen. Če se pa poroči, je pa patentiran, da se nikdar ne izvleče iz mizerije. Tako je, slavna gospoda. Pri polnih skledah in na mehkih blazinah je lahko kritizirati in komandirati, a kdor je okusil enkrat bič pomanjkanja, ne bo tako delal, tudi če postane sčasoma milijonar. — Dajete nam velike počitnice. Kaka ironija! Kaj nam zaležejo, ko nimamo sredstev, da bi jih izrabili predvsem v povečanje izobrazbe na šolskem polju. Ravno tako se godi ptičkom, ki so zaprti v zlatih kletkah. To so naše počitnice! Zeleti bi bilo že enkrat, da bi se uredile plače kakor se je zahtevalo, in dežela naj poskrbi enkrat, da pridejo učitelji tudi do poštenih plač; potem se bodo tudi tužne razmere kmalu izpremenile.

Stajersko.

Slovensko gledališče v Celju. Dramatično društvo je priredilo 9. novembra Maks Halbejevo tridejansko ljubezensko dramo »Mladost«. O drami sami bi bilo govoriti odveč, saj je znana povsod po svoji izvirnosti in globoki tragiki. Da se je priredila ta drama, je gotovo velik korak naprej. — Dvorana je bila še precej polna — igrali so nad vse pričakovanje dobro. Uspel je na tem večeru gotovo najbolj Amandus (g. Stanko Gradičnik), ki je zadel karakter slaboumnega človeka tako mojstrsko, da bi marsikatero gledališče bilo s tako kreacijo te uloge gotovo zadovoljivo. Gdč. Jožica Gregorinova je pokazala na tem večeru kot Anka, da je v drami njeno polje. V ljubzenskih dvogovorih z Ivanom (g. prof. Mravljak) je bila direktno izborna. Dobra je bila tudi Maruška — gospodična Fini Toma-

Penzionirani poslanci.

Na zaupnem shodu so klerikalci odpustili nekaj nezmožnih poslancev — drugi pridejo na vrsto.

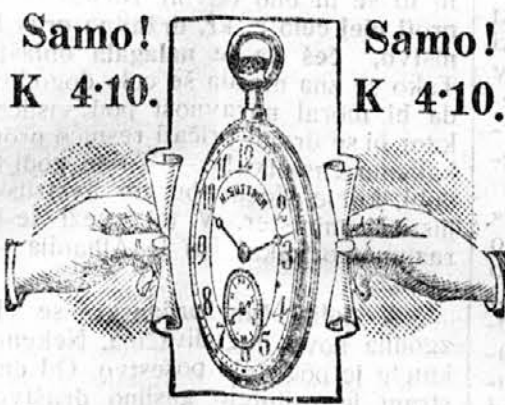
zinova. Mladega študenta Ivana je kreiral g. prof. Mravljak nad vse dobro. Dobri stari župnik — g. Stibler in fanatični kaplan Gregor — g. Kurnik, sta bila v izbornih rokah. Tempo celotne predstave bi lahko bil malo hitrejši. Režija je bila dobra. O. J. Molek, bivši član deželnega gledališča v Ljubljani, je s to predstavo celjskemu občinstvu pokazal, kaj da zna. Scenično je bil oder tako okusno napravljen, kar pri naši kulturni revščini nismo navajeni. Zrežirana je bila igra dobro, kar je pokazal uspeh predstave. Želimo si še več takih večerov. Petje za odrom in igranje na glasovir so s prilaznostjo prevzeli: znana pianistinja ga. Kokot-ova, ki je tudi izborna spremljala pesmi: Davno bilo je... (gdč. Tomazinova) in »En starček je živel« — (g. baritonist Čonč »Celjskega pevskega društva«.) Med od-

mori je pridno igrala »Celjska narodna godba« pod vodstvom g. kapelnika Engerer-ja.

Renegatstvo, ki se samo obsoja. V petek, dne 7. t. m. sta imela deželna poslanka Stallner in dr. Negri v Celju v Nemški hiši zborovanje svojih volilcev, na katerem sta tudi razpravljala o zadnjem zasedanju štajerskega deželnega zbora. Zborovanje, ki se ga je udeležilo številno prebivalstvo, je imelo mnogostansko prav zanimiv potek, ker se je na njem priznalo iz ust dveh nemških politikov samih, da so zahtevale Slovencev po svojem bistvu popolnoma upravičene v vsakem oziru. Da sta to priznala oba celjska deželna poslanka, pomeni nič več in nič manj, kot priznanje slovenskih interesov, ki vsaj v tem slučaju niso narodnega pač pa kulturnega in gospodarskega značaja. Seveda pa tiči tudi v pri-

H. Suttner, Ljubljana, Mestni trg 25.

Samo!
K 4-10.

Samo!
K 4-10.

Št. 410 Nikel ank. rem. Rosk.
jako dobro idoča samo K 4-10.

Najbogatejša zaloga vseh vrst ur kakor tudi največja izbira zlatnine in srebrnine po jako nizkih cenah.

Zahtevajte cenik, kateri se razpošilja zastoni in poštine prosto.

Lastna prot. tovarna ur v Švici.

:: Tovarniška znamka „IKO“. ::

Zastopstvo tovarne ur „ZENITH“.

LISTEK

PAVEL BERTNE:

Otrok ljubezni.

(D dalje.)

Ah, kakšen obupen vzklík se je izvil iz teh ust, ki so ponovila strastno:

»Gilberta!...«

Nato je popadla Žaka nova, blazna kriza. Bila pa je kriza solz in ihtenja, ki ga je vrgla trepečočega v naročje matere, ponavljajoče mu tiho:

»Olajšaj si srce, ubožec dragi... razlij solze... izprazni bol svoje duše...«

Kmalu nato je prišel zdravnik. Potrdil je upanje njih vseh.

»Da,« je dejal, »zdaj oživi; spet bo mislil in govoril. Toda čaka ga — o tem ne dvomite, gospa grofica — dolga in občutljiva rekonvalescenca. Rešili ste ga z oblastjo, ki ste si jo znali pridobiti nad njegovim duhom, plavajočim v meglah osuplosti. Zdaj nadaljujte! Rahlo oblastna naj postaja vaša noga, da napoti njegovega duha tja, kamor želite... Pred vsem pa potrebujete zdaj ubogi fant pokoja po strašni napetosti teh dveh dni, ki ga spravila v popolno duševno onemoglost. Sicer pa imam potrebno pri sebi.«

Velel je grofici d'Ormoa, naj nastavi žličko, v katero je kanil par kapljic iz drobne stekleničice.

»Vlijte mu tole.«

S počasnim, rahlim naporom je dvignila Klara glavo svojega ubogega otroka, ki se je stisnil ihte k njenemu srcu.

»Pij... Daj... jaz hočem!...« je zamrmrala.

Skoraj nezavedoma, ne misleč niti na najmanjši odpor, je odprl ustnice in pil.

»Dobro,« je dejal zdravnik. »Zdaj zaspi kmalu.«

In res: kmalu nato so mu usahnile solze, njegovo ihtenje je polenilo, oglašalo se je samo še v vedno daljših presledkih.

Mati je spustila njegovo glavo z neskončno previdnostjo nazaj na blazino.

Zak je zaspal.

Ko se je zbudil v čudni utrujenosti, je bila mati še vedno pri njem.

Ves čas je prežala, kdaj se premakne; in ko je videla njegov prvi gib, je priskočila k njegovim postelji.

Z rahlo, toda zapovedujočo krotkostjo se je hitela polastiti njegove nestalne misli, spominjaje ga s čim dalje več podrobnostmi tega, kar mu je bila povedala zvečer.

Zdaj jo je poslušal pokorno.

Prekinil jo je samo, da jo praša tiho:

»Kje je ona?«

»Njen oče jo je poslal za nekaj dni na deželo.«

»Kam?«

»Ni nam povedala tega.«

In videča, kako se poraja nepoko in strah v njegovem pogledu, vi-sečem na njenih ustnicah, je dodala:

»Toda ne boj se Žak, izvem ti gotovo. Obljubim, prisrečem ti to.«

»Torej jo še vidim kdaj?«

»Da, dete moje, vidiš jo, prisre-zam ti.«

Od tistega trenutka ni rekel ničesar več.

Pogreznil se je nazaj v svojo molčečo otroplost: življenje mu je utripalo samo še v vročinskih očeh, ki so visele neprestano na materinih ustnicah; od koder mu je padala to-lazba in bodrilo kakor kaplje svete-ga, lečilnega olja.

Prišel je trenutek, ko se mu je vrnila zavest in volja toliko, da so začeli njegovi možgani iskati svoje ravnostje. A zdaj se je trebalo boriti z novo fiksno idejo, ki ga je popadla.

Kljub zdravniku, ki mu še ni bil dovolil stopiti iz hiše, je hotel iti za vsako ceno k Florestanu, govoriti z njim, razložiti mu... Ah, pred vsem mu je hotel pokazati svoj obup in svoje kesanje.

Mati mu je odgovarjala s trdo-vratno krotkostjo:

»Ako hočeš doseči, česar si že-liš, potem ne smeš biti ti prvi, ki se

potegneš za svojo stvar; tvoja ura še ni prišla. Žak, prezdajaj je še; prepusti delo času, ki blaži bridka čustva in omiljuje spomine.«

Vdal se je torej drugi misli, ki se je bila vzdramila v njegovem srcu istočasno z njegovim spominom in njegovo vestjo.

Z zamolklim, nekako osramoče-nim glasom je odgovarjal materi:

»In vrhu tega... da... v mojih rokah je imetje, ki ni moja last...«

Posebno zdaj, ko je že vstajal in je napredoval njegovo ozdrav-ljenje, se je izpreminjala ta fiksna ideja resen namen, katerega trdnost in jasnost se je razodevala v vsem svojem obsegu, kadar je ponavljal:

»Vse premoženje mojega strica Gilberta je v mojih rokah, in to pre-moženje ni moje... to je premoženje njegove hčere.«

Klara d'Ormoa si ni upala govo-riti z markizo Rošegijsko o tej skrb, v kateri se je izražal tako ganljivo upor Žakove vesti in kes njegove poštene nature.

Sicer pa je živela Žakova babi-ca zdaj skoraj ves dan v samoti svo-gega stanovanja, in nihče si ni upal kaliti tega njenega srepega, mrkle-ga pokoja.

Strašni dogodki zadnjega časa so ji bili zadali globok udarec, ki je vznemljal čudno vsa njena prepriča-nja, njene nazore in predsodke — iz-kratka, vse, kar je bilo dotlej pravil-no in zapoved njenega življenja.

Zdaj res ni vedela več, kje je pravo, kje krivo, kje dolžnost in kje slabost.

Nežna genotja so razburjala nje-no srce obenem s srditimi navali.

Obupno se je ustavljala temu, kar je imenovala še vedno nevedne kompromise, in se zapirala, da skri-je vsem drugim negotovost in bole-čino svojega materinskega srca. Ka-dar pa je bila primorana, pokazati se, se je delala še trjo nego prej, še neizprosnejšo v vsem, kar se tiče pravil, tradicij in avtoritet.

Vso hišo je težila zdaj mora ču-dne tujosti. Nič več ni vladalo v njej priateljstvo in zaupanje kakor nek-danje dni.

Zlasti hudo je bilo Ivoni, pred katero je vse trdovratno molčalo o teh rečeh, ki pač gotovo niso bile primerne, da bi človek zabaval z njimi mlada dekleta.

Vsega je vendar niso mogli pri-kriti — ostalo pa je uganila brez te-zave.

In njena črnolasa glavica je de-lala... delala vročično, snovala brez prestanka...

Dobro se je zavedala, da je vsa njena okolica nesrečna je zato, ker se nihče ne more odločiti, da bi se lotil sovražne trdnjave naravnost.

Sovražne trdnjave! Ali je bilo to ime v resnici primerno za njo, ka-tere edini greh je bil ta, da jih je pre-več ljubila.

(D dalje.)

znanju slovenskih interesov, obsojanje renegatske gonje proti vsemu, kar je slovensko. Pač mnogo samozatajevanja, če se pobereta do takih priznanj dva moža, ki reprezentirata v deželni hiši najzagrizenejši nemčursko gnezdo! V Mariboru bi le težko da, bilo kaj takega mogoče, saj kraljuje nad njim mož, ki je skozi in skozi šovinist v besede najhujšem pomenu, marveč tudi eksponent renegatskih izrodov, v katerih ni niti atom nemškega rojstva. Wastian in njegovi klikovci, ali pa obratno, so mogoče, ki delajo brez najmanjšega političnega čuta, so ljudje brez najmanjše politične dostojnosti, so politični rowdyji najhujše vrste. V svoji politično - šovinistično - nacionalni borniranosti gredo do ekstremov: negirajo tudi vse to, kar bi ne smeli že iz taktičnih razlogov negirati. Čim bi Wastian govoril v Mariboru — in to se bo pač kmalu zgodilo — smo prepričani, da bo govoril o nemškem narodnem izdajstvu. Milieu njegovih naziranj in oni, njegovih pripadnikov, se ne more niti tako daleč dvigniti, da bi to ali ono skušali opravičiti, če je za pošteno stvar sploh treba upravičbe! Dr. Negri in Stallner sta gotovo Nemca najhujše vrste, a vendar sta spoznala, da treba z drugimi razsodnimi politiki vred, pristati vsaj v delne zahteve Slovencev. V potrdilo vsemu temu, je dejal dr. Negri zadnji petek med drugim: »Hätten wir im Landtage alle so gestimmt, wie der Abg. Wastian, dann wären wir Schufte gewesen!« (Če bi bili v deželnem zboru vsi tako glasovali, kot posl. Wastian, bi bili šufti!) In te besede govorijo mnogo, kajti s tem je zadana najhujša klobuta mariborskim renegatom, ki so vedno proti vsakim slovenskim željam.

Sv. Peter v Savinjski dolini. (Poskušeni vlom.) V noči na 5. t. m. so poskušali neznanji zlikovci vlomiti v branjarijo branjeve Ane Mirnik, a so jih še pravočasno opazili in spodili. Kmalu na to pa so skušali vlomiti v tamošnjo pošto. Ko so delali baš na to, da bi odprli vrata, so jih prebivalci v hiši slišali in jih zopet prepoznali. Tatovi, oziroma vlomilci so pustili na mestu več vlomilnega orodja. Zasačili pa niso nikogar.

Maribor. (Razkoli.) Komaj se je izvedelo za celjsko zborovanje pretečeni petek, že se pričena v nemški družbi opaziti dvojni tok političnih naziranj. Celjsko zborovanje je zopet enkrat prav močno razburkalo našo nemško javnost in pričakovati je, da pride tudi na zunanjo do najrazličnejšega izvajanja posledic. Mariborski in celjski Nemci se itak že dolgo časa sem ne morejo nič kaj posebno. Ta zadnji udarec postaja za Wastianovo kliko pa še prav posebno nevaren. V Mariboru paktirajo že od zadnjih državnozbornih volitev sem Vsenemci s socialnimi demokrati. Se to sicer ne priznava niti od ene, niti od druge strani direktno, a za bodoče se hočejo Vsenemci nad svojimi nacionalnimi bratci s tem maščevati, da pojdejo za socialne demokrati v boj v dani priliki. V dobi od zadnjih državnozbornih volitev sem, je tudi pripadništvo Vsenemcev izdatno poskočilo. Socialna demokracija sama izrablja dokaj spretno vsako malenkost nacionalcev. Vrš se od njene strani tiho, a mogočno organiziranje ter skuša zadobiti zopet to, kar je bilo prej izgubljeno. S tem pa seveda ni rečeno, da niso tudi nacionalci na delu; tudi oni imajo na nogah močen aparat, samo, da je v njem tudi mnogo odposlancev Vsenemcev. Da to ni ravno dobro, je umevno. Eni kot drugi stremijo samo za tem, da si zopet pribore, oziroma obdržijo svoj mandat. Bodoči boj bo na vsak način zelo interesanten, čim le zadobi lice javnega volilnega boja. Važno vlogo, mogoče, da tudi najvažnejšo, bodo igrali državni uradniki in uslužbenci. Če se bodo odločili za aktivno delo, bodo dali dotičnemu, za koga pojdejo na volišče, lep prirastek, če pa se vzdrže volitev, pa pomenu vsaj — Wastianu hudo škodo. Splošno pa se sodi, tudi v krogih ožjih prijateljev Wastiana, da so z razpustom državnega zbora, tudi Wastianovemu mariborskemu mandatu — dnevi šteti.

Trgovski ples v Mariboru dne 10. januarja obeta postati kaj sijajna prirediteljska letošnje sezone. Predpriprave za ta ples se tudi že vrše. Ponovno opozarjamo okoliška društva, da ta večer pustite prost za obisk v Mariboru.

Gorisko.

ZABAVNA VOŽNJA ZA NEZABAVNO LOKOMOTIVO.

Prošli torek, dne 4. t. m. si je dovolil Wieser malce »preizkušnje« s svojimi uslužbenci. Zato je odredil, da se vsede skupno s tremi drugimi tovariši v železniški voz, da se lahko razgleda do solkanskega mostu,

kajti tudi nas v Gorici ne blagoslovlja jesensko solnce vsak dan.

Sanitätskorps na nogah.

Ko je bilo vse lepo pripravljeno, ukaže Wieser, naj se njegov »zabavni« voz pomakne, kar se je tudi zgodilo. Vse pa je bilo namenjeno za vajo znanega »Sanitätskorpsa«, toda izkazalo se je takoj, da jo je Wieser prav pošteno zavozil in bi spravil kmalu sebe in svoje nemčurske prijatelje v smrt.

Strah na solkanskem mostu.

Lepo so se vozili z Wieserjem in se razgledovali po solniški okolici goriski. Wieserju se je trgalo srce, ko je pomislil, kako kruti so ljudje, ki prebivajo v tej pokrajini, in ga odganjajo v njegovo nemško domovino. »Tu bom ostal, pa če se hudič popek odtrže,« je sklenil natihoma v svojih mislih. Pri tem pa je pozabil opozoriti strojevodjo, da niso na pravem tiru. In tako so se mirno vozili proti Solkanu. Že so se bližali mostu čez Sočo — tu pa jih vstavi čuvaj in brezobzirno zapodi vse skupaj odkoder so prišli. Hočeš — nočeš, Wieser se je moral vdati. Od one strani je namreč sopihal

osebni vlak

in v strahu in trepetu je naganjal Wieser strojevodjo naj odhiti kolikor more hitro nazaj na postajo v Gorico. Medpotoma je sklenil, da izpolni vsako željo svojemu največjemu sovražniku, pa če bi se moral prav naročiti magari na — »Dan«. Ko je bil ta poskus pri koncu, si je Wieser obrisal s čela svoj trudni pot in se prav temeljito oddahnil, ne da bi pomislil na revizijo, ki bo obiskala njegov predrznoladni fenomen. Pravijo, da je bil kljub svojemu velikemu načrtu (da treščijo v osebni vlak) zelo slabe volje.

Če je izpolnil svojo obljubo glede naročitve na »Dan« pa bi nas morali prepričati šele tisti, ki so v stanu nas dobro informirati. Wieser se je tudi zaklel, da ne bo poskusil enakega »izleta v naravo« prav nikoli več.

»Narodna Prosveta« je zvišala število predavanj od 12 na 14. Kakor smo že poročali, je bil prof. Ozvald zadnjo soboto zadržan, zato se je moralo predavanje odložiti. Dr. Ozvald bo predaval pozneje, pravtako so prišle zapreke glede predavanja dr. I. Bučarja. Prihodnjič (datum naznanimo) bo predaval prof. Seidl, nakar že zdaj opozarjamo. Njegova temeljita predavanja vzbujajo povsod zaslužno priznanje, zato smo uverjeni, da bodo Goričani posetili ta večer kar z najštevilnejšim obiskom.

Legar v Furlaniji. V nekem kraju Furlanije se je pred nedavnim časom pojavil legar, za katerim je obolelo več ljudi. Naše ljudstvo, ki ima morebiti opraviti s Furlani, ki prihajajo med nas iz okuženih krajev, naj pazi, da ne bo trpelo radi neprevidnosti samo, kajti oblasti v Furlaniji so v oziru nadzorovanja precej nemarne.

Zanimanje za »Vodiške čudeže« v Gorici je nepopisno veliko. To kaže že doslej, ogromno število 14.000 (do danes 16.000 Op. uredn.) ki ga še ni dosegla pri nas taka brošura. Tudi po Vipavskem vladu zadnjo največje zanimanje. Ljudje se čudijo, kako so rastle te sleparije pod protektoratom kranjskega duhovništva, ki se še danes zvija v prihuljenji hinavščini, češ, da take sleparije niso mogoče, in je bila vsa komedija svetli dogodek, od Boga poslan. Sedaj zahvaljujejo ljudje previdnost svojega razuma, da so vrgli klerikalce pri zadnjih volitvah na Goriskem totalno na tla, sicer bi se lahko dogodilo, da bi tudi nam naprtili kakšno Johanno na hrbet. Kupujte »Vodiške čudeže«, da boste izprevideli kaj se vse godi pod plaščem tiste strahovlade, ki je hotela preplaviti tudi naše kraje s svojim izrastkom novostrujarjev!

Dnevni pregled.

Oficir, natak, zapeljevanje nevest, častna beseda in justični minister. Človek, ki te besede čita misli, da ne gredo skupaj in da ni med njimi nobene notranje zveze. Toda slučajna sta se zgodila, ki kažeta, da je notranja zveza med njimi, seveda sta se slučajna zgodila v Avstriji. Da nam pa »Slovenec«, »Napredna misel« še kdo drugi navzgor hrepeneči ne bo očital velezidaje, je namreč moda »Dnevu« velezidaje očitati — pa navedemo besede, ki jih je govoril glasom »Edinosti« državni poslanec g. dr. Rybář. Dejal je na nedeljskem shodu: »Eden najvažnejših principov ustavne države je neodvisnost sodnikov. A kaj se je zgodilo v zadnjih dneh? Zgodilo se je, da je tisti minister, ki je pred vsemi poklican, da čuva zakone, da je justični minister sam kršil zakone,

da je prekršil ustavni princip sodniške neodvisnosti! Neki častnik je sedel s svojim očetom v neki dunajski kolodvorski restavraciji. Oče je plačal zapitek z 20 kronskega bankovcem, a natak mu je baje vrnil samo od 10 K, na kar ga je oče častnikov opozoril na to. Vmešal pa se je vmes tudi častnik, ki misli, da je nekaj več, ker nosi cesarsko suknjo, in je zabrusil natakaru v lice psok: »Schweinskopf« (svinjska butica). Natak je nato le odgovoril: »Ni res, vi niste niti gledal tja, ko je oče položil bankovec na mizo!« Besede so bile gotovo popolnoma vljudne, a so tako razburile častnika, da je hotel potegniti sabljo proti natakaru, a je ni mogel izdreti iz nožnice, ker je bila pripeta z verižico. Zato pa je dal natakaru zaušnico. Natakaru ni na vse to storil ničesar, temveč je mirno vrnil še 10 kron. To vse je dognala sodna pravica, ki pa se ni vršila morda na natakarjevo tožbo. Častnik je namreč začutil, da je stvar kolidirna in bi znala ineti zanj slabe posledice. Zato se je ovadil sam častnemu razsodišču, ki mu je ukazalo, da mora on tožiti natakarja, kakor da bi noben častnik ne bil zmožen storiti kaj slabega in to potem, ko se je zgodila ona znana Redlova afera celo v generalnem štabu! Prišlo je do razprave in natak, ki je prej molčal, je tedaj povedal vse, tudi ono psok. Pravični sodnik ga je oprostil. Častnik se ni pritožil proti razsodbi, ker je čutil, da je bila pravična. Molčal je. Ni pa molčal tisti, ki bi bil moral pravzaprav pohvaliti pravičnega sodnika — justični minister. Dal je pograjati sodnika, ker ni dal prav častniku! Ali ni to žalostno, če se grajo celo neodvisni sodniki zaradi njihovih pravičnih razsodbe? — Še lepši pa je drug slučaj. — V Gradcu je bil rezervni častnik, ki je bil zaročen z gospodično iz boljši hiše. Imel je prijatelja, aktivnega artiljerijskega poročnika, ki pa je začel postajati tudi prijatelj njegove zaročenke. Rezervni častnik ga je opozoril na to, nakar mu je dal poročnik častno besedo, da nima nikake zveze z njegovo zaročenko. Rezervni častnik pa se je pozneje prepričal o utemeljenosti svoje sumnje, je bil zelo užaljen in je hotel pozvati poročnika na dvoboj, nakar pa sta mu pojasnila njegova zastopnika, da mu ni treba storiti tega, ker je poročnik prelomil častno besedo in torej ni vreden, da bi mu dal častno zadostje. Poročnik je prišel pred častno razsodišče, ki rešuje take kavalirje. Razsodišče je poklicalo predse ono gospodično, ki je priznala, da je res, kar je trdil njen bivši zaročenec. Vsak bi mislil, da je bil na to poročnik obsojen. Toda ne! Častno razsodišče mu je ukazalo, naj tožnik deklaro zaradi razžaljenja časti. In to se ni bilo dovolj. Nastopilo je proti njej celo c. kr. državno pravdnišvo, češ da je nalagala oblast! Tako se zna morda še celo dogoditi, da bi moral naravnost pod vislice, kdor bi se drznil pričati resnico proti kakemu častniku! — To se godi v dobi, ko je Hohenburger avstrijski justični minister. V tej zvezi še-le razumemo zakaj jim je Albanija — ideal.

V dolni šentflorjanski se je zgodila nova dogodivščina. Nekemu kmetu je pogorelo posestvo. Od ene strani je prihitelo gasilno društvo, ki ni v »Dež. Zvezi« od druge pa klerikalni gasilci. Treba je bilo pomoči. Namesto, da bi gasili, so se gasilci sprli med seboj in so drug drugega polivali z vodo in z gnojnic. Med tem je kmetu posestvo pogorelo. To je živa slika klerikalnega dela na Kranjskem. Dež. odbor je začel razpuščati gasilna društva. Zakaj? Zato, ker niso vsi gasilci čuki, ker gasilci nečejo čiti čuki, nimajo njih društva pravice ogenj gasiti. To se pravi, da na Kranjskem ne sme gasilec biti več pošten človek, ki hiti v silbi bližnjemu na pomoč — ampak, da mora biti čuk. Gasilci! Vaše poštenje zahteva, da daste odgovor na sklep dež. odbora!

Zadnji sklep kranjskega deželnega odbora glede gasilnih društev ima lahko za posledico velikanske katastrofe! Ako bodo klerikalci uresničili ta sklep, kar ni dvomiti, potem gorje kranjskim občinam v katerih bi izbruhnil požar. Samo mislite si ta-le primer: Gasilno društvo v kaki kmečki občini ne bi hotelo podpisati reverza, dež. odbor razpusti, društvo, usoda naj bi hotela požar, gasilnega društva ni — ali pa šele pred kratkim novo ustanovljeno klerikalno društvo bi obstajalo iz neizvežbanega moštva, ki ne zna hantirati z brizgalnimi in pri gašenju. Nastala bi zmešnjava, cela vas lahko pogori do tal, brez pomoči. — Ali kaj to mar našim klerikalcem. — Kmet, ki ti je pogorelo domovje, se lahko izseli v Kanado — v suženjstvo. — Volilci z glasovnico v roki pokažite, da ste do grla siti klerikalnega gospodarstva in terorizma! Dol s klerikalno strahovlad!

Brezovska občina je naložila davek na žganje. Vsi obč. odborniki so klerikalci. Oni seveda nosijo špirit iz Ljubljane (po 5 litrov) in delajo žganje doma — kdor pa tega ne more, naj plačuje doklade.

Dejanja govore. V državni zbornici je bila včeraj razdeljena brošura kranjskega učiteljstva »Dejanja govore« v nemškem jeziku. Ker je bilo navzočih le malo poslancev, brošura še ni mnogim parlamentarcem v roke prišla; vzbuja pa v vseh parlamentarnih krogih veliko pozornost. O brošuri se bo tudi v parlamentu še govorilo.

Ljudsko šolstvo. Na mesto učitelja Huth-Ranzinger, ki ima dopust je imenovana bivša suplentinja Helena Potočnik za suplentinjo na ljudski šoli v Radovljici. Absolvirana uč. kandidatinja Marija Pečlin je imenovana za prov. učiteljico v Trebelnem in prov. učitelj v Trebelnem Jožef Špenko je prestavljen na petrazrednico v Leskovici.

Izdaja davka prostih 4½% ogrskih državnih zakladnih zadolžnic. Kralj. ogrska vlada izdaja na podlagi zakonitega pooblaščenja 4½% davka proste državne zakladne zadolžnice v nominalnem iznosu 250 milijonov kron. Ta emisija je določena za poplačilo dne 1. januarja 1914 zapadajočih državnih zadolžnic iz leta 1910. Subskripcije od strani posetnikov teh starih zadolžnic, katera se vrši od dne 12. do vštete 18. novembra 1913 opoldne, se bo v polnem obsegu upoštevala; subskripcija proti plačilu v gotovini se vrši dne 18. novembra 1913. Titri so razdeljeni v komade po 500, 1000, 5000, 10.000 in 50.000 kron ter dne 1. oktobra 1916 ali pari plačljivi, ministrstvo si je pa pridržalo pravico po trimesečni odpovedi plačati te državne zakladnice že prej, in sicer najprej dne 1. januarja 1916. Obrestni kuponi se plačajo brez vsakega odbitka dne 1. aprila in 1. oktobra vsakega leta. Oddajni kurz znaša 95%; z ozirom na kurzni dobiček si zasigura kupec pri največji varnosti, katero je možno imeti, za dobo nekaj let približno 6:55% obrestovanje. Kot zglasevalnica za Ljubljano in alpske dežele fungira »Podružnica c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Ljubljani« (Prešernova ulica 50), katera že sedaj sprejema prilge in daje vsa zahtevana pojasnila.

Nov avtomobil na progi Rakek-Prezid. Ker se je stari avtomobil, ki je vozil med Rakekom in Prezidom znatno ponesrečil, je začel sedaj voziti novi. Preteklo nedeljo je napravil prvo vožnjo v Prezid, v ponedeljek pa poskusno vožnjo. Reden promet se v kratkem prične.

Ogenj. Preteklo nedeljo je gorelo pri nekem posestniku v Šmarati, fara Stari trg pri Rakeku. Pogorela je hiša in listnica. Vnela bi se morda še cela vas, da se ni posrečilo gasilec iz Pudoča, Starega trga in Stegrba ogenj lokalizirati. Gasilec so pridno pomagali gasiti domači ljudje, ki so brž prihiteli na mesto nesreče. Škoda je znatna, ker je poleg omenjenih poslopij pogorela tudi vsa oprava in obleka. Zažgal je neki štiri leta star fantiček, ki je šel v listnico, in ki je tam zakuril, da bi se grel. »Ker je sedaj že mrzlo vreme«, si je menda mislil.

Nasilni ponočnjaki. V eni izmed zadnjih noči so prišli trije pijani fantje prepevaje, kričaje, preklinjaje in bogve kakšne neumnosti še uganjaje iz Zgornjega Kašlja v Vevče. Tam so se spravili nad žico nekega vrta in so slednjič po trudoplnem delu vdrli v hišo nekega tamošnjega pekovskega mojstra, kjer so se začeli brez vzroka pripraviti z nekim službojočem pekovskim pomočnikom. Da bi bila njih nasilnost temeljita, so provocirali tudi pretep. Take ponočnjake bi moralo sodišče prijeti za ušesa.

Samomor. Preteklo soboto okrog ene ponoči je skočil 36letni tovarniški delavec Franc Stare iz Zgornje Senice pri Goricanah v samomorilnem namenu v Soro in je v nji utonil. Stare, ki je bil hud žganjar, je hodil zadnji čas vesomirni okrog in se je pečal s samoklavinimi mislimi. Truplo so potegnili iz vode in so ga prenesli v mrtvašnico v Soro.

Dva ognja. Minulo nedeljo proti večeru se je vnelo v spalni sobi knjigoveza Požgaja v Kranju in kr. lu je bila vsa soba v plamenu. Da ni prišlo domače gasilno društvo tako naglo na pomoč, ki se bil ogenj razširil tudi na sosednja poslopja. Škoda znaša 1000 K. — Kostanjar pri »Stari pošti« v Kranju je pustil v veži Rooseve hiše še goreč pepel, zavil v cunjle, ki so tele. Vnele bi se bile kmalu v veži se nahajajoče stvari, da ni gospodar pogasil že žvigajoč plamen z znanim aparatom »Theo« in odvrnil veliko nesrečo.

Kolera v Zenici v Bosni. V Zenici se kolera grozno hitro širi ter je od nedelje na ponedeljek bilo no-

vih sedem slučajev, predvčeršnjim pa zopet sedem slučajev kolere. Več oseb je že umrlo. V Sarajevu vlada vsled rapidnega širjenja kolere v njegovi bližini velika razburjenost.

Skalovje zasulo železniški tir. Pri Selzthalu se je na železniško progo udrla skalovje in zasulo progo 20 metrov daleč. Brzovlaki na Dunaj vozijo preko Solnograda.

Nov »Zeppelin«. Kakor se iz Bregenza poroča je dne 11. t. m. popoldne novi vojaški vodljivi zrakoplov Zeppelinovega sestava izvršil nad jezerom pri Konstanzu prvo poskušnjo zračno plovbo, ki je dobro uspela.

Atentat ali samomor? Kakor se iz Jalte poroča, je poveljnik carskega gradu Livadija, v katerem prebiva zdaj car s svojo družino, generalni lajtnant Djedulin je dne 8. t. m. nenadoma umrl. Razširjena je govorica, da ni umrl naravne smrti, ampak ga je postal žrtev atentata ali pa da je storil samomor. General Djedulin je bil carjev zaupnik in krilni pobočnik. Skrbeli je imel zlasti za osebno varnost carja in njegove družine.

Šoferja umorili. Pri Lille na Francoskem so napadli apasji 20 let starega šoferja Laborre in ga ustrelili, nato so se pa avtomobilom odpeljali.

Stotnikova soproga ustrelila slugo. Stotnikova grofica Piepolo iz San Rema je ustrelila vojnega slugo svojega moža, ker je sluga udrl v njeno spalnico in je hotel rabiti silo. Sluga je bil star 23 let in je nečak dr. Musija.

Velikanski požar v Peterburgu. V mestnem delu Peski v Peterburgu je izbruhnil požar, ki se je strašno razširil in velikansko škodo povzročil. Pet oseb, med njimi tudi en ognjegašč, je zgorelo, veliko ljudi je pa nevarno opečenih.

Proces zaradi špionaže. Dne 8. t. m. je bil pred kazenskim sodiščem v Budimpešti proces proti Nikoli Bravuri in Edmundu Belössyju, ki sta bila obtožena izdajstva vojaških tajnosti. Bravura je obsojen na tri leta državne ječe in 1000 K globe, njegov soobtoženec pa na 4 leta državne ječe.

Ljubljana.

— »Dan« za eno črko obsojen! Danes imamo priliko razglasiti strmečemu svetu razsodbo nad katero se bodo čudili vsi pametni ljudje, naši prijatelji pa bodo imeli priliko videti v pravi luči naše liberalne advokate — in avstrijsko justico. Pred časom je prinesel »Dan« »Poslano« od »Zveze jugoslov. železničarjev«, ki se je tikalo »nekega spora med »Zvezo« in nekim Janezom Jakličem. »Dan« je »Poslano« prinesel, kakor ga je od »Zveze« sprejel. Čez nekaj časa je prišel k nam oni Jaklič in je v robatih besedah zahteval, da naj mi ono »Poslano« popravimo. Ker pa uredništvo za »Poslano« ni odgovorno smo mu povedali, da to nas ne briga. Čez par dni pa je Jaklič poslal »Popravek« na ono »Poslano«. Popravek je bil pisan v groznem jeziku, v nepreglednih stavkih in slabim rokopisom. Uredništvo je »Popravek« neizpremenjen oddalo v tiskarno in »Dan« je ta skrupulani »popravek« prinesel, dne 1. sept. kot »Poslano«. Pri tem se je pripetilo, da se je vrnila v popravek tiskovna pomota (en a je bil izpuščen!) in vsled tega je zahteval tisti Jaklič od nas, da moramo njegov popravek še enkrat v celoti prinesiti. Ker pa noben paragraf (§) ne zapoveduje, da se mora zaradi ene tiskovne pomote cel popravek še enkrat prinesiti — smo to oddali. Jaklič je šel tožiti in našel se je liberalen slovenski advokat dr. Tekavčič, ki je zaradi ene črke prevzel pravdo proti »Dnevu«. Dasi so se strokovnjaki izrazili, da so tiskov. napake te vrste pri vsakem listu mogoče, celo neizogibne in da se pojavljajo tudi pri listih, ki imajo po tri korektorje (»Dan« ima enega) in dasi noben paragraf ne določa, da se mora zaradi slučajne tisk. pomote popravek še enkrat prinesiti — kljub vsemu temu je bil »Dan« zaradi ene črke obsojen in se je zahtevi Jakliča ugodilo. Naši čitatelji naj nam oprostite, da vidijo danes v »Dnevu« zopet obscurni Jakličev »popravek«. Iz tega lahko spoznamo, kakšna pravica vlada proti »Dnevu«, ki je danes že zaradi tiskovnih napak obsojen. Se posebno lepo luč pa meče to na liberalne advokate, ki jim je v boju proti »Dnevu« vsako sredstvo dobro. Posvetili bomo tem gospodom svojo posebno pozornost, da se revanžiramo za njih ljubeznjivost. Kakor se vidi, je v Ljubljani več Počkov in bo le sreča, da se naše ljudstvo opozori na njih »delovanje«. Slovenska javnost iz tega lahko spozna, kje je bila pravica. Mi smo vložili proti razsodbi vzklic, kljub temu pa moramo danes prinesiti »Popravek«, ker dr. Tekavčič preti, da bo »Dan« ustavljen.

— Danes moramo priobčiti po-
pravke, ki ga nam ni nihče poslal. Če
se ta praksa uveljavlja bodo morali
kar uredniki popravke pisati.

— 16.000 v enem tednu!!! Da-
nes je en teden — odkar so izšli
»Vodiški čudeži«. Tiskali smo prvo-
tvo 10.000 — in v dveh dneh je bilo
vse razprodano. Do večer zvečer
pa je bilo razprodanih 16.000. To je
številka, ki klerikalce gotovo v oči
bode. Treba pa je pripomniti, da
imamo že novih naročil, kajti po de-
želi se je knjižica šele sedaj začela
širiti. Celo v male neznanke kraje
gre po 100 izvodov. Uredništvu ni
bilo na tem, da dela dobiček, gre za
to, da knjižica pride med ljudstvo.
V tem oziru je dosegla svoj namen:
zgodil se je z njo marsikateri čudež,
izpreobrnila je mnogo duš. Sedaj
pridejo na vrsto oddaljeni kraji in
Amerika. Opozorjajte svoje znan-
ce na »Vodiške čudeže«, ki so najboljši
sredstvo proti klerikalni agitaciji.

— Ker je sinoči »Johanca« po-
šla — smo mogli v zadnjem trenot-
ku natisniti novo naklado za tekoča
naročila. V petek natisnemo novo
izdajo, ki bo priloga od 680. do 690.
številke našega lista.

— Slovenski grbi. Klerikalci so
sklenili, da bodo izpremenili grbe
slovenskih mest in trgov, ko jih bo-
do dobili v svoje roke. Poskrbeli
smo primerne načrte in prinesemo
v kratkem nove slovenske grbe. Pri-
nesli bomo vsak dan enega s pri-
mernimi pojasnili. Pozneje izdamo
zbirko, ki bo budila gotovo povsod
mnogo zanimanja.

— Dežela karikatur je kranjska
dežela. Ni več mogoče najti besedi,
s katerimi bi se označilo besno dila-
nje klerikalcev — posebno pa
smešno »delovanje« dež. odbora. V
svojem odklopi proti pazniku Bučar-
ja se je dež. odbor pritoževal, da
»Pana« kritizira dež. upravo. Menda
vendar ne mislijo, da Susteršič in
njegovi dež. odborniki, da homo peli
slavo njegovi morali, kadar odobra-
va prešestvo ali da ga bomo slavili,
kadar pokaže za naše kulturne po-
trebe manj smisla, nego baron
Schwarz, ali da ga bomo proslav-
ljali, ko razpušča gasilna društva!
Kranjski deželni odbor smeši same-
ga sebe in celo deželo pred celim
svetom. Naša dežela je dežela karika-
tur.

— Denar za ubožce. Klerikalci
so napovedali na magistratu revizijo.
To je šikana, ki je samo pri nas
mogoča. Klerikalci menda čutijo, da
se bliža konec in bi radi porabili
svoje zadnje trenutke. Pravijo, da
jim gre za ubožce. Kaj ko bi deželni
odbor pregledal malo po deželi, kje
je tam denar za ubožce. Pri občinah
in po farovžih je bilo naloženih več
ustanov za ubožce — tega denarja
ni nikjer! Izginil je in ubožci niče-
sar ne dobe. Le vprašajte na lgu, na
Grmiščih, v Šmarji in drugod. Tam
so škof in farovž požrli denar za
ubožce! O tem več jutri.

— Sestre v ljubljanski bolnici
in onduti duhovnik. Sporn delijo
med bolnike »Dejanja govore« in
»Liberalizem v pravi luči«. Čudno,
da niti bolnikom ne prizanašajo
s klerikalnimi bacili.

— Deklamacijski večer prelo-
žen. Ker odpotuje gd. Valo Bratina,
na nujno povabilo na Koroško, kjer
bo vodil režijo gledališke predstave
ob prilike velike Einspielerjeve sla-
vnosti, ki se vrši 16. t. m. v Celovcu,
se je moral za ta teden napovedani
»Deklamacijski večer« — na kate-
rem nastopita gd. režiser M. Skrbin-
šek in gd. Jos. Šest — preložiti na
prihodnji teden. Datum in natančni
vpisni se priobčimo.

— Podružnica družbe sv. Cirila
in Metoda za občino Moste, priredi
kakor bičajno tudi letos »Martino-
vo gos« in sicer se vrši v nedeljo
16. t. m. pri Trčku »Pod lipo«. Za-
četek ob 5. uri popoldne. Pričakuje-
mo obile udeležbe od strani močan-
skega občinstva kakor tudi mešan-
ov, ker je za Moste velikega pome-
na, kajti podružnica je še mlada in
ima močnega sovražnika, kateremu
se usiljuje podpora od vseh strani.
Pridite, saj zabave boste našli sigur-
no obilo, ker program je povsem
popoln. — Odbor.

— Martin Malenškov večer št.
Peterskih podružnic sv. Cirila in Me-
toda se vrši letos prihodnjo nedeljo
16. t. m. v gostilniških prostorih ho-
tela Šrunkelj. Ti eni najagilnejši po-
družnici ste nam jamstvo za dobro in
neprisiljeno zabavo. Prepričani smo,
da bo ta družinski večer dobro obis-
kan, ker

»Dekleta in fantje,
žene in mošje,
iz pod št. Peterskega zvona
na daleč slove!«

— Razglas. C. kr. policijsko
ravnateljstvo v Ljubljani je dalo na-
biti po ljubljanskih ulicah sledeči
razglas. C. kr. policijsko ravnatelj-
stvo smatra potrebno, da popolno-
ma zapre šentpeterski most vpricho
njegovga slabega stanja za vojni
promet, od 12. novembra 1913 do

preklica. Prestopki te prepovedi ka-
znovali se bodo po cesarski naredbi
z dne 30. septembra 1887, drž. zak.
št. 198 z globo od 2 do 200 K, oziro-
ma z zaporom od 6 ur do 14 dni.

— Razglas. C. kr. policijsko
ravnateljstvo v Ljubljani je dalo na-
biti po ljubljanskih ulicah sledeči
razglas. C. kr. policijsko ravnatelj-
stvo smatra potrebno, da zapre
Čevljarsko ulico od Turjaškega do
Jurčičevega trga radi demoliranja
hiše št. 3 v Čevljarski ulici za vo-
zove in pešce od 12. novembra do
preklica. Za stranke, ki stanujejo v
tem delu ulice, je odhod in dohod
dovoljen. Prestopki te prepovedi ka-
znovali se bodo po cesarski naredbi
z dne 30. septembra 1887, drž. zak.
št. 198 z globo od 2 do 200 K, oziro-
ma z zaporom od 6 ur do 14 dni.

— Semenji za kože in kožuhovi-
no se bode vršil v ponedeljek dne 17.
t. m. in sicer kot navadno v skladi-
ščih »Balkan«, trg. sped. in kom. del.
dr. Ljubljana, Dunajska cesta št. 33.

— Naval na ostanke, kakor je
bil v soboto in pa vzkliki kupoval-
cev: »Kako ceno!« je neovržen dok-
kaz, da so cenjeni kupovalci z blagom
in cenami kar najbolje zado-
voljni. — Prihodnjo sredo in soboto
pride zopet lepa partija ostankov
blaga na zalogo. Priporočila se tvr-
dijo »Hermes« brata Wokač, Ljublja-
na, Šelenburgova ulica 5, I. nad-
stropje.

— Za Družbo sv. Cirila in Me-
toda so nabrali jugoslovanski želez-
ničarji iz Maribora v gostilni pri Ru-
su 5 K. Lepa hvala!

— Karambol. V Gosposki ulici
je trčil neki voznik ob nekoga kole-
sarja iz Spodnje Šiške. Kakor bi
ustrelil, je bil kolesar na tleh, vendar
si je še rešil življenje, dočim je pri-
šlo njegovo kolo pod voz in se hudo
poškodovalo. Te nesreče sta kriva
oba, voznik in kolesar. Prvi, ker je
hitro in neprevidno vozil, drugi, ker
ni nič zvonil.

— Prijet tat koles. Na Emonski
cesti je policija prišla dninarja An-
tona Zdešarja iz Dobrove pri Ljub-
ljani, ker ima Zdešar na vesti celo
vrsto tatvin. Posebno aretirancu
ugajajo kolesa.

— Tatinski pomočnik. Dne 5. t.
m. je bilo ukradeno pekovskemu
mojstru Stariču v Florijanski ulici iz
spalnice čez sto kron denarja. Na su-
mu tatvine je neki 16letni poba, ki je
bil pri okradnem mojstru pomoč-
nik. Fante je doma iz Trebnjega, kar
pa mu ni nič pomagalo, da ga ne bi
stražnik aretirati in izročil deželne-
mu sodišču.

— Nevaren gost. Te dni je pri-
šel brezposelni delavec Miha Bašelj
ves pisan v neko gostilno v Kolo-
dvorski ulici. Tam je potegnil iz žepa
nož, odprl ga je in začel groziti z
njim gostom, ki so bili v gostilni.
Nenadoma pa so se odprla vrata,
prikazal se je stražnik in je Bašlja
aretiral.

— Aretiran brivec. 42 letni briv-
ec Ludovik Kranc je napravil te dni
v Opatiji dolgov, kojih pa ni
poplačal, ampak jo je rajši pobrisal
iz ondotnega kraja. V Ljubljani pa
ga je prišla roka pravice in ga izro-
čila tukajšnjemu okrajnemu sodišču.

— Lopovstvo. V nedeljo popold-
ne je neki zlobnež zastopil petin-
šinskim lovcom pet krasnih lov-
skih psov v lovišču pod Sv. Katari-
no. Stvar ima v rokah že državno
pravdnostvo, storilca pa baje že tudi
poznajo.

— Nesreča. Preteklo soboto je
železostrugarski vajenec v Sammas-
sovi tovarni Ladislav Arnsčak prišel
z levim sredincem in mazincem v
stroj, kateri mu je oba silno pre-
mečkal.

— Mazinec ji je zmečkal. De-
lavka Terezija Habjanova je prišla
v tovarni za lep pripremanju ne-
kega voza z levo roko pod prednje
kolo, katero ji je zmečkal mazinec.
Ostala je v domači oskrbi.

— Našla se je damska ura. Do-
bi se v ulici na grad št. 8.

— Psylander ta ljubljene obis-
kovalcev kinematografa bo igral
v petek v drami »V naročju strasti«.
V soboto italijanska drama »Zlati
križec«. Od danes do četrta lepi
film »In hoc signo vincas«.

Trst.

Šikaniranje slovenskih delavcev
v plavžih. Iz Skednju nam poročajo:
Delavci v plavžih smatrajo za svo-
jo dolžnost, da javnost opozorimo
na tiste ljudi, ki nas na delu nepre-
stano šikanirajo. Eden izmed teh je
delovodja (kapo) Kranjc. Ta človek
delavce vedno priganja in jih toži in
daje na raport. Potem je neki Treve-
san, vratar, ki ob vsaki priliki kriči
v ostrem tonu napram delavcem,
nad katerimi se čuti vzvišenega. Ta
mož ne pozna nobene olike. Mi tema
dvema priporočamo, da se poboli-
šata, posebno pa »kapotu« Kranjcu,
katerega žena je od škedenjskih Slo-
vencev, od katerih služi denar, pre-

cej odvaja. To za danes. O priliki
hočemo izpregovoriti še o drugih, a
la inženir Neuchold itd. V plavžih
imamo namreč vse polno takih pri-
stikačev. Javnost naj jih spozna, in
temu primerno naj nastopa proti
njim. Tem šikanam naj bo že enkrat
za vselej konec!

Saj smo znali. Vkljub blamaži,
ki so jo doživeli Italijani s svojim
shodom za italijansko univerzo, po-
ročajo njihovi časopisi najpompoz-
nejša poročila, v katerih pa se prav
lepo izogibajo ravnanja in kavsanja,
ki se je vršilo ob tej priliki v »Polite-
ama Rossetti«. S tem mislijo napra-
viti v javnosti velik vpliv, pa tudi na
vlado mislijo s tem vplivati. A kdor
je bil na shodu navzoč, ta si stvar
čisto drugače predstavlja. Italijan-
ski listi so pač rojeni lažnjivci. Iz
vsake najmanjše muhe ustvarijo ve-
liko kamelo. — To pot so jo s svojim
shodom temeljito polomili, zato naj
bi raje potegnili svoje jezičke ne-
koliko nazaj.

Naš narod je nezaveden. Zato
se mu mora koristno stvar nepre-
stano zabijati v glavo, predno jo raz-
ume. Slučaj — Johanca v Vodcah.
Taki škandali so mogoči le na Kranj-
skem. Toda vkljub temu ljudstvo ne
odpre oči. Kakor da bi dokazi ne
zadostovali! Ker je tako, je potreb-
no, da se o vsaki a la »Johanca« po-
dobni stvari, ljudstvu trobi toliko
časa na ušesa, da jo popolnoma raz-
ume. To ni potrebno samo na Kranj-
skem, temveč tudi v Trstu, zakaj
tudi pri nas imamo dosti nezavednih
ljudi. Marsikdo, ki čita »Johanco«,
vidi, kaj je vse mogoče na Sloven-
skem in nehotne se vpraša: kje smo?

V Trstu je dobili »Dan« skoraj
v vseh slovenskih gostilnah — raz-
ven v naprednem »Delavskem kon-
sumnem društvu« pri Sv. Jakobu.

Zveza jugoslovanskih pekov-
skih pomočnikov priredi v petek ob
10. dopoldne važen shod v društve-
ni dvorani, ul. Sv. Frančiška št. 2.
Na tem shodu se bo med drugim
razpravljalo tudi o izvanrednem obč.
zboru konsorcijske pekovske zadruge,
ki se je vršil preteklo nedeljo in na
katerem so igrali socialni demokrati
naravnost infamno vlogo.

Usmiljenja vredni so tisti revčki,
ki so tako zabiti, da kot Slovenci,
kljub dejstvu, da se v tržaški social-
ni demokrati vedno bolj zapostav-
lja in smeši slovenska narodnost, ne
marajo izvajati potrebnih konse-
kvenc. Zlasti pa so močno »zaruka-
ni« pekovski pomočniki. Teh je v
Trstu precejšnje število; sami Slo-
venci so. Vzlic temu pa se je na ne-
deljskem občnem zboru pekovske
zadruge govorilo samo v italijan-
skem jeziku. Povrh tega pa se je
Slovence na vse mogoče načine ža-
lilo in sramotilo. Kdor kaj takega
kot Slovenec mirno prenaša, ta je
res na glavo padel.

Hrvaško pevsko društvo »Kolo«
iz Zagreba priredi v soboto izlet v
Trst ter nastopi v »Narodnem do-
mu«. Vlak dospe okoli 5 in pol po-
poldne. Natančneje bomo poročali.

Pod tramvaj se je vrgel. V ne-
deljo zvečer se je vrgel na trgu
Goldoni s samomorilnim namenom
pod tramvaj neki Franc S., star 32
let, iz Sv. Križa pri Trstu. Stroj-
vodja je takoj ustavil tramvaj, a
mož je že bil izginil pod kolesi. Vsi
so mislili, da je mož mrtev, a čez ne-
kaj časa se je priplazil z lastno moč-
jo izpod tramvaja. Tramvaj mu je
zmečkal levo nogo. Odveden je bil
na policijo.

Posledice vina.

Trst, 10. novembra.

O delavstvu v Skednju (pri Tr-
stu) smo pisali že večkrat. Tamkaj
je na stotine delavcev, ki so veči-
noma tuji. Od vseh krajev prihajajo
v tamkajšnje tvornice, največ pa jih
je v plavžih, v katerih se dela ne-
prestano, podnevu in ponoči. Vsak
delavec mora delati 12 ur: od 6. ure
zjutraj pa do 6. ure zvečer, oziroma
obratno. Znano pa je tudi, da je delo
v plavžih silno mučno in težavno,
kakor v malokateri drugi tvornici.
Ako bi hoteli delavci plavžev vztra-
jati proti takim naporom, bi morali
živeti zelo solidno. Tega pa ni opa-
ziti pri večini delavcev škedenjskih
tvornic, ampak ravno nasprotno.
Predno se odpravijo na delo, zvečer,
se podajo navadno v krčmo, kjer se
napijejo. Kadar pa končajo zjutraj
delo, gredo namesto k počitku v
žganjarne, kjer zapravljajo težko
prisluzeni denar, ki jim nato priinaj-
kuje za tečno in zdravo hrano. Ni
čuda potem, ako pešajo ti ljudje od
dne do dne telesno in duševno. Pi-
jača, to jim je največja dobrota, naj-
večje veselje. Nihče pa ne pomisli,
da gre v pogubo ter nihče ne pomisli,
na to, da bi zboljšal svoje naravnost
suženjsko življenje, ki ga ima v tvor-
nici. Nihče ne čita; med njimi je vse
polno analfabetov (posebno med
Prekmurci, katerih je skoro največ
v tvornicah). Ravno tako noben se

ne briga za delavske organizacije;
od kakih 5000 slovenskih delavcev
v Skednju je morda v delavskih or-
ganizacijah organiziranih kakih 300.
Ali ni to žalostno?

Pri vinu.

Tudi večeraj popoldne se je raz-
gubilo po raznih gostilnah več de-
lavcev. V gostilni Uršule Kavalič
sta sedla poleg drugih delavcev tudi
Anton Nadoh, star 41 let, in stanujoč
pri Sv. M. M. spodnji št. 1, in pa
njegov prijatelj Rok Labok. Njima
nasproti pa je sedel neki Matej Go-
renec iz Vodenic, stanujoč v Sked-
nju št. 224. Kmalu je nastal zaradi
malenkosti prepri med Nadokom in
Gorencom. Nadok je bil menda
dregnil Gorenca nehotne s čevljem
ob nogo. Ta pa je zameril. Začele so
padati psovke in kmalu je nastal
oster spor. Gorenec se kar ni dal po-
miriti in je naposled odšel iz sobe v
kuhinjo. Prej pa je pozval Nadeka,
naj pride za njim, če želi obračuna.
Ko se je podal nato Nadek nekoliko
pozneje na hodnik, ki loči gostilniško
sobo od kuhinje, je planil proti nje-
mu Gorenec in ga je sunil z vso moč-
jo v prsi. Ko bi ne bila prišla tisti
hip krčmarica na vežo, bi prav go-
tovo telednih Nadek po strmih stop-
nicah, ki peljejo v klet. Gostilničarka
pa je vjela Nadeka za suknjič in ga
je zadržala. Nadek je bil seveda raz-
burjen. Skočil je h Gorencu in ga je
pograbil za vrat. Ta pa je potegnil
s čudovito naglico iz žepa nož ter ga
je porinil Nadeku v trebuh. Ko ga je
zopet izdrl, ga je hladnokrvno obri-
sal ob hlače, nato pa je odhitel iz
gostilne. To se je zgodilo okrog pol
treh popoldne. — Razume se, da je
nastal v gostilni velik krik. Nadek
se je zvrnil na tla in kmalu je bila
vsa njegova obleka krvava. Posadil
so ga na stol in so mu razpeli
obleko. Iz kakih 10 cm široke rane
je silil ven želoec.

Obvezali so ga za silo ter ga
odnesli na posteljo, kjer je ležal v
nezavesti. Nekdo je odšel takoj ob-
vestiti stražnika o hudodelstvu, ki se
je ravnokar pripetilo, ob enem pa je
bil poklican po telefonu zdravnik z
zdravniške postaje, ki je prihitel
kmalu nato v Skednji v avtomobilu.
Zdravnik je vbrizgal ranjencu par
injekcij, ter se je nato vrnil v mesto,
kjer se je odredilo, da se prepelje
Nadeka v bolnišnico. A čeprav je
bila rana zelo nevarna, je bil prepe-
ljan Nadek šele ob 5 uri v bolnišni-
co. (Prava polževa hitrost! Oblast
naj poskrbi, da bo imela rešilna po-
staja take avtomobile, ki bi imeli
poleg zdravnikovega vsaj en pro-
stor za ranjenca. Tako pa je treba
čakati vedno na drug voz.)

Operacija in smrt.

Kakor hitro je bil pripeljan Na-
dek v bolnišnico, je bil operiran.
Operacija je bila zelo težka, ker so
bili prerežani tudi prsna in trebušna
mrena. Ranjen je bil tudi želoec
na treh mestih. Po mnenju zdravni-
kov, se je operacija posrečila izbor-
no. A nesrečni Nadek je pri vsem
tem izdihnil danes zjutraj okrog 5.
ure. Izgubil je bil preveč krvi.

Morilec vjet na domu.

Stražar, ki je bil obveščen, da
je bil nekdo zaboden v gostilni, je
šel takoj v imenovano gostilno in se
je informiral o ranitelju. Koj nato ga
je šel iskat, in našel ga je doma v
kuhinji, ko je ravno skrival dolg
nož, s katerim je bil zaboden Nadek.
Bil je seveda aretiran in odveden
na policijo, kjer se je izgovarjal, da
je popolnoma pijan. Po zaslišanju
je bil odveden v zapore, odk-
kjer pride pred sodnike.

Najnovejša tele- fonska in brzojavna poročila.

AVSTRIJSKA POLITIKA.

Dunaj, 11. novembra. Grof
Stürgkh je odgovoril na češko inter-
pelacijo radi suspendiranja ustave na
Češkem in vsled upeljave upravne
komisije. Gospod grof je branil vla-
do in pripovedoval, da je bil to ko-
rak nujen. Vlada ni mogla razpustiti
deželnega zbora, ker ni ničesar pri-
čačevala od novih volitev. Vlada si
je bila v svesti svojih dolžnosti in je
nosiležu državne misli predložila
izjemne določbe.

Nato je bila z 202 proti 186 gla-
sovi odprta debata o grofovem
odgovoru. Proti otvoritvi debate so
bili Nemci, za debato pa skoro vsi
Slovani, razven enega dela Polja-
kov. Na koncu se je debatiralo o
nujnem predlogu Pacherja. Jutri se
bo do 3. ure vršila češka debata, na-
to se bo do 7. ure obravnaval finan-
čni plan. Pojutrišnjem se bo vršila
do 3. ure zopet češka debata in od
3.—7. ure se vrše volitve za delega-

cije. V petek se češka debata za-
ključi.

Obrat?

Dunaj, 11. novembra. Grof
Stürgkh je konfiriral z dr. Leo-
tom o novih dunajskih pogajanjih. V par-
lamentarnih krogih se govori, da se
je obrnilo na boljše, in da se morda
doseže sporazum med Poljaki in Ru-
sini.

GROZEN UMOR.

Steinamanger, 11. novembra.
Danes se je tu zgodil umor, ki je
pretresel celo okolico. Morilka je bila
79letna Milvius, ki je na poštnem
uradu napadla svojo hčer Heleno
Milvius, poštarico, ter ji prizadejala
s sekiro 38 teških ran.

Napadalka beži na streho.

Po grozovitem činu je starka
zlezla na streho, si prerezala vrat
in se vrgla v globočino. Teško ran-
jeno so prepeljali v bolnico.

Vzrok tega napada neznan, pa
bo najbrže hipna blaznost.

SRBSKO - BOLGARSKA MEJA.

Belgrad, 11. novembra. (Izvir-
no brzojavno poročilo »Dnevu«.)
Srbsko-bolgarska meja komisija
za določitev meje med Srbijo in
Bolgarsko je svoje delo dovršila in
je določila mejno stražnico Božida-
rico, radi katere so se v zadnjem
času vršili boji, Srbiji.

INVALIDNI FOND V SRBIJI.

Belgrad, 11. novembra. (Izvir-
no brzojavno poročilo »Dnevu«.)
Včeraj dopoldne je bil ustanovljen v
prisotnosti prestolonaslednika Alek-
sandra, vlade, metropolit in pre-
sednika narodne skupščine srbski
narodni invalidni fond »Sveti Jurij«.
Fond razpolaga z osnovno glavnico
300.000 dinarjev; čez 200.000 dinar-
jev je položila francoska družba, ki
eksploatira borske rudnike, novi pri-
spevki pa neprestano dohajajo.

SRBSKI MORATORIJ.

Belgrad, 11. novembra. (Izvir-
no brzojavno poročilo »Dnevu«.)
Iz mesta Velesa je prišlo k ministru
narodnega gospodarstva odposlan-
stvo, ki je prošlo, da bi dobil zakon
o podaljšanju moratorija vrednosti
tudi za nove kraje. Minister nara-
dnega gospodarstva je odposlanstvu
odgovoril, da je to nemogoče, ker so
imeli novi kraji za časa vojne popol-
no slobodo dela.

Belgrad, 11. novembra. (Izvir-
no brzojavno poročilo »Dnevu«.)
Narodna skupščina je danes v dru-
gem čitanju sprejela s 74 proti 19
glasovom zakonsko predlogo o po-
dalšanju moratorija.

OBRTNI ZAKON V NOVI SRBIJI.

Belgrad, 11. novembra. (Izvir-
no brzojavno poročilo »Dnevu«.)
Vse komore (trgovska, obrtna in in-
dustrijska) imajo danes skupni sestanek,
da sestavijo in izročijo vladi
petičlo, da se razširi obstoječi obrt-
ni zakon tudi na nove kraje.

IVAN HRIBAR V BELGRADU.

Belgrad, 11. novembra. (Izvir-
no brzojavno poročilo »Dnevu«.)
Semkaj je prispel bliski ljubljanski
župan Ivan Hribar.

Poslano.*

Slavnemu uredništvu »Dneva« v
Ljubljani.

Sključujoč se na § 19. zakona z
dne 17. decembra 1862 leta, zahte-
vam, da priobčite v prvi izdici ali
naslednji drugi list sledeči popravek
v št. 599. »Dneva« z dne 24. t. m.,
priobčenega spisa pod zaglavjem
»Poslano«. — »V obrambo na istem
mestu ter z istimi črkami in sicer
brezplačno. Ni res, da ni g. Mrak
razen parkratnih slučajnih pogovo-
rov nikdar osebno občeval z menoj,
še manj pa mi je kdaj dal povoda,
da bi s sovraštvcem nastopal proti
njemu, res pa je, da je g. Mrak kot
svoječasni socialno demokratični
agitator s svojim hujskanjem proti
tedaj se ravno ustanavljajoči Nara-
dni delavski organizaciji meni kot so-
ustanavljalcu te organizacije dal
mnogokrat povoda, da bi nastopal
sovražno proti njemu, kot sovražni-
ku slovenskega narodnega delavstva
in njegove organizacije. Ni res, da
sem pred kakimi petimi leti na prav
prostaški in zavraten način brahli-
jalno napadel g. Mraka in sem se
imel takrat zahvaliti samo sreči, da
sem ušel roki pravice; res pa je, da
me je tedaj g. Mrak ovidil sodišču,
češ, da sem ga napadel in telesno po-
škodoval, a sem bil oproščen po
sodnikovih razsodbi, ne pa po sreči.
Ni res, da se je ta stvar pozabila, res
pa je, da se nahaja v sodnih aktih in
aktih mojega tedanjega zastopnika
ter dobrem spominu vseh onih, ki so
bili navzočni pri onem nastopu gosp.

* Za vsebino tega spisa je ured-
ništvo odgovorno le toliko, kolikor
določa zakon.

Mraka v Rojenu. Ni res, da sem mu letos, ko je prišel g. Mrak v Trst in prevzel tajništvo NDO. in JZJ. začel ponovno kazati majo »naklonjenost«. Ni res, da sem ga brez najmanjšega povoda, ko se je g. Mrak mirno pogovarjal s svojimi prijatelji, v gostilni NDO. pobalinsko napadel in ga obkladal s prav duhtečimi cvetkami svoje fantazije in mu poleg tega grozil s ponovnim brahialnim napadom. Nasprotno je resnica, da ob prihodu g. Mraka v Trst nisem začel kazati njemu »naklonjenosti« temveč sem kot tedanji podpredsednik JZJ. odločno nasprotoval sprejetju g. Mraka za tajnika JZJ. zaradi njegovih prejšnjih protinarodnih hujškanj. Nadalje je res, da sem jaz mirno govoril s svojimi prijatelji v gostilni NDO. in se je g. Mrak nepoklican začel vmešavati v najin pogovor, nakar ga nisem napadel, še manj pa pobalinsko napadel, temveč ga le odločno zavrnil.

Ni res, da je g. Mrak proti meni vložil tožbo, da me pouči, da tudi meni ni vse dovoljeno; res pa je, da jo je vložil zato, kakor se je ponovno izrazil, da bi me uničil.

Ni res, da sem začel zasledovati g. Mraka po shodih, da sem prišel na protestni shod v Gorici samo z namenom, da bi tamkaj g. Mraku kot glavnemu govorniku napravil škandal, res pa je, da zahajam na shode, ker imam za to pravico kot svoboden avstrijski državljani in sem se udeležil protestnega shoda v Gorici, ne da bi napravil g. Mraku škandal, temveč ker sem kot slovenski železničar to smatral za svojo dolžnost; zato tudi ni res, da bi me bili držali kakšni zaupniki nazaj, da ne bi kompromitiral cele protestne akcije.

Ni res, da sem tudi prišel na slavnost v Ljubljano in tam začel med Mrakovim govorom hujškati ljudi ter g. Mraka žaliti, in ni res, da g. Mrak ni imel pred menoj miru; res pa je, da sem bil sploh proti vsem govorom, ker niso bili na spored, da nisem niti besedice govoril z g. Mrakom in sem ga popolnoma pustil v miru.

Ni res, da mi g. Mrak ni nikdar nič žalega storil; res pa je, da mi je storil dosti žalega, ko me je obdolžil, pred 5. leti prestopka telesne poškodbe in me tiral pred sodišče in zahteval mojo obsodbo.

Ni res, da me je g. Mrak dal obsoditi; res pa je, da razsodba na njegovo tožbo vsled priziva ni pravomočna. Ni res, da sem med obravnavo in po obravnavi ponovno žalil g. Mraka; res pa je, da je sodnik sam konstatiral, da moje besede niso bile žaljive. Ni res, da je g. Mrak hotel potrpiti in stavil le pogoj, naj ga jaz vendar enkrat pustim pri miru; res pa je, da ni hotel sprejeti mojega preklica pred sodiščem, temveč je stavil kot pogoj, da podam izjave v »Edinosti«, »Dnevu« in »Slov. Narodu«, po končani razpravi pa, da oni plačajo eventualno mi prisojeno globo, če umaknem moji tožbi proti njemu in g. Ivanu Škerjancu.

Konečno ni res, da se mi je dajalo zmerom preveč potuše, res pa je, da mi ni nihče dajal nikdar potuše; res je le, da se je po poštenih ljudeh upoštevalo moje dolgoletno delovanje na narodnem polju.

Trst, dne 29. avgusta 1913.

Janez Jaklič,

bivši podpredsednik JZJ.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.
Last in tisk »Učiteljske Tiskarne«.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pisemnim vprašanjem je priložiti namko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših ali nič popusta in se plačujejo vnaprej; za manjši inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Išče se kuharica, ki bi oskrbovala troje otrok, ki hodijo v šolo, ter vodila malo obrt. Znati mora pisati in računati. Plača po dogovoru, nastop lahko takoj. Ponudbe naj se pošljejo na »Kuharica«, Novomesto, poste restante. 1101-4

Učenca za tapetniško obrt sprejme I. Černe, Dunajska cesta št. 28. 1115-3

Išče se za večje stavbeno podjetje v vseh strokah dobro izurjen, slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi več ključavničarski predelavec

Ponudbe pod:

„Zanesljiva moč“
na „Prvo anončno pisarno“.

FR. P. ZAJEC

Ljubljana, Stari trg št. 9

priloga kot prvi slovenski izprašani in oblatveno koncesionirani optik in strokovnjak svoj

optični zavod.

Dalnogled, topomere, in zrakomere vseh vrst. Očala, ščipalniki natančno po zdravniškem receptu. Cenike pošiljam na zahtevo zastonj in poštne prosto.

Izurjen čevljarski pomočnik se sprejme takoj. Josip Kolman na Bledu.

Išče se

agenta

za razprodajo vrednostnih papirjev občnega kredita, državne loterije za plačevanje na obroke; pogoji ugodni. — Ponudbe v italijanščini in slovenščini na glavno zastopstvo (Rappresentanza Generale), Trst, ul. Commerciale št. 11, I. nadstropje. (Evgenij Bucchetti).

FRAN KRAIGHER

krojaški mojster

Gospeska ulica št. 5

se priporoča slavnemu občinstvu za naročila vsakovrstnih oblek po meri. — Inozemskega in domačega blaga veeno na izbero. — Sprejema tudi izdelovanje oblek in popravila. — Cene zmerne. — Izdeluje vsakovrstne svetovno znane gumbe iz svile in blaga, trpežne tudi za eksport po morju. 229

„Zdravnik želodca“

je edina posebnost želodčnega likerja iz zdravilnih rastlin, kateri izbornu upliva proti slabosti v želodcu ter ga radi tega v nobeni družini ne bi smelo manjkati.

Edna posebnost likerja je Zdravnik želodca

Modistinja

MINKA HORVAT

Ljubljana, Stari trg št. 21.

Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških klobukov, športnih čepic in vseh potrebščin za modistke.

Popravila se točno in najcenejše izvrše.

Advokat dr. Jos. Ažman

Nov odvetnik in zagovornik : : : : :
Ljubljana
Dunajska cesta št. 61.

Stanovanje

s 3 sobami in pritliklinami se takoj odda. Domobranska c. 7 I. nadstropje levo.

Krojaštvo

Ivan Kersnič

v Ljubljani, Sv. Petra cesta 32, I. nadstr. nad kavarno »Avstrija«

se priporoča slav. občinstvu za izdelovanje vsakovrstnih oblek po najnovejši modi. Solidno delo, zmerno nizke cene, znano pohvalna postrežba. — Popravila se hitro in ceno izvršujejo.

Čipkasto blago, čipke, uložki, vezenja,

svila, posamentirja, gumbi, zaboti in vse druge modne potrebščine za dame v obilni izbiri in dobrega okusa v

== modni trgovini za dame ==

P. Magdić, Ljubljana, nasproti glavne pošte.

Ljubljanska kreditna banka

naznanja, da se vrši subskripcija K 259.000.000 — 4 1/2% ogrskih državnih blagajniških nakaznic per 1. oktobra 1916:

a) kot zamena za dne 1. januarja 1914 dospele Ogr. blag. nakaznice iz 1. 1910 s kuponom 1./1. 1914, od srede 12. do inkl. torka 18. novembra 1913;

b) proti plačilu v gotovini in sicer 18./11. t. l. po kurzu K 95—

Naročila sprejema ter daje vsa tozadevna pojasnila

Ljubljanska kreditna banka.

Damski paletoji

v vsakovrstnih barvah, 130 cm dolgi, najmodernejših fason od K 14— naprej.

= Raglani za gospode =

najboljše izdeljave od K 20— naprej.

Paletoji za deklice in dečke

najnovejših vzorcev od K 10— naprej.

Največjo zalogo konfekcije za dame, deklice in gospode po priznanih nizkih cenah priporoča

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg 5-6.

= Kje dobite =

najfinejši medicinski konjak, rum za čaj, šampanjec, Malago, Vermouth, Marsala, pristni kranjski brinjevec, slivovec; dalje Altvater, Vlahov, Maraschino, Fernet Branca in poleg tega še najboljše grenčice, kakor Campari-jevo, Pelinkovac, »FLORIJAN«, kakor tudi vse raznovrstne likerje, katere so

na boljše pijače?

Edino le pri

Antonu Turku

Trst, ulica Carlo Ghega št. 10 (vogal : : : : ulice C. Ritmeyer) : : : :

Dobiti je tudi : : Brezalkoholne pijače

kakor so: Mareličar, Jagodčnik, Limet, Hruškovec in Jabolčnik, popolnoma brez alkohola in po najnižjih cenah, in sicer po 48 stot liter. — Na željo je dobili tudi na debelo.

Edina in največja zaloga v Trstu: Dalmatinskega tropinovca. — Razpošilja tudi na dom, in sicer v Trstu franco, a na deželo po poštne povzetju

Najboljša pijača grenčica

: : Florijan : :

Najboljša pijača grenčica

Najfinejši dalmatinski

Tropinovec

Liter - Kron 1-60 - Liter

Del. glavnica: 8.000.000 K.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad K 1.000.000.

Stritarjeva ulica št. 2, (lastna hiša)

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4 3/4 %

Poslovalnica „Prve ces. kr. avstrijske državne razredne loterije.